

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 9. maj 2007
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2007/4130-511
Sagsbeh.: TAD
Fil-navn: Notat

Notat om præcisering af praksis for ugifte samlevendes adgang til familiesammenføring.

1. Lovregulering og den gældende praksis

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, der

- a) har dansk indfødsret
- b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande
- c) har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller
- d) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Ugifte samlevende sidestilles, jf. bestemmelsen, med ægtepar, hvis parret samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed. Opholdstilladelse efter bestemmelsen meddeles således efter en konkret vurdering til udlændinge, der lever sammen med personer, som er fastboende i Danmark, når omstændighederne viser, at parforholdet har en fastere karakter og har haft det gennem længere tid.

Der gælder ikke nogen bestemt tidsgrænse for samlivets varighed. Normalt vil 1½ til 2 års dokumenteret samliv på fælles bopæl være tilstrækkeligt til, at der foreligger et fast samlivsforhold af længere varighed. Der er tale om en fast praksis, som blandt andet er omtalt i Den Kommenterede Udlændingelov, 2. udgave, 1993, s. 102.

2. Præcisering af praksis

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8, at enhver har ret til respekt for sit familieliv. Bestemmelsen indebærer ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, men at familiesammenføring i særlige tilfælde ikke kan nægtes.

Der kan forekomme tilfælde, hvor ugifte samlevende ikke kan dokumentere samliv på fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed, og derfor ikke er omfattet af den nuværende praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 – men hvor parret, uanset dette, må anses for at have etableret et familieliv omfattet af EMRK artikel 8.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis skal der foretages en konkret vurdering af, om et ugifts pars forhold udgør et familieliv i EMRK artikel 8's forstand. Ved denne vurdering skal der blandt andet lægges vægt på, om parret er samlevende, varigheden af forholdet, og om parret har fået børn eller på anden måde udtrykt en forpligtelse overfor hinanden. Det er som udgangspunkt en betingelse, at parret er samlevende, men der er eksempler på, at EMD har fraveget denne betingelse i sager, hvor et par gennem en længere årrække har haft et fast forhold uden at være samlevende og i denne periode fået børn sammen.

Det er ministeriets opfattelse, at der på baggrund af praksis fra EMD i hver enkelt sag bør foretages en konkret vurdering af, om et ugift par kan anses for at have etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand og i givet fald, om Danmark er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Denne vurdering skal tage udgangspunkt i de ovenfor omtalte elementer fra EMD's praksis.

Udlændingemyndighederne skal derfor i alle sager, hvor et ugift par søger om familiesammenføring, og hvor parret – fordi samlivets længde ikke kan dokumenteres eller på grund af manglende retsgyldighed af et påberåbt ægteskab – ikke er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, foretage en konkret vurdering af, om parret har etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand, og om Danmark i givet fald er forpligtet til at beskytte dette familieliv.

Såfremt dette er tilfældet, vil ansøgeren blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde).